ነገረ መስቀል

mekrez.blogspot.com/2013/09/blog-post_25.html

(መቅረዝ ዘተዋሕዶ፣ መስከረም ፲፯ ቀን፣ ፳፻፯ ዓ.ም.)፦ በ ስመ አብ ወወልድ ወመን ፈ ስ ቅዱ ስ አ ሓዱ አ ም ሳ ክ አ ሜ ን !!!

በ ኢ/ኦ/ተ/ቤ/ክ. ሥ ር ዓ ት መ ሠ ረ ት ከ መ ስ ከ ረ ም ፲ ፮ እ ስ ከ መ ስ ከ ረ ም ፳ ፩ ያ ለ ው ሳ ም ን ት "ዘ መ ነ መ ስ ቀ ል" ይ ባ ላ ል ። በ ዚ ህ ሳ ም ን ት ስ ለ መ ስ ቀ ል ከ ብ ር ይ ነ ገ ራ ል ፤ መ ዝ ሙ ረ መ ስ ቀ ል ም ይ ዘ መ ራ ል ። መ ስ ቀ ል ማ ለ ት "ሰ ቀ ለ" ከ ሚ ል የ ግ እ ዝ ግ ሥ የ ተ ገ ኘ ሲ ኾ ን ት ር ጓ ሜ ው ም "የ ተ መ ሳ ቀ ለ ፣ መ ስ ቀ ለ ኛ" ማ ለ ት ነ ው ።

መ ቅ ድ መ ወ ን ጌ ል እ ን ደ ሚ ነ ግ ረ ን ፥ እ ዳ ም የ ማ ይ በ ላ ው ን በ ል ቶ ከ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር እ ን ድ ነ ት ከ ተ ለ የ በ ኋ ላ አ ብ ዝ ቶ ያ ለ ቅ ለ ነ በ ር ። በ ጎ ኪ አ ቱ ከ ማ ዘ ን ና ከ ማ ል ቀ ለ በ ቀ ር ሌ ላ ግ ዳ ጅ አ ል ነ በ ረ ውም ። በ ል ብ መ ታ ሰ ቡ በ ቃ ል መ ነ ገ ሩ ከ ፍ ከ ፍ ይ በ ል ና ብ ዙ መ ጨ ነ ቁ ን ፥ ጸ ዋ ትw መ ከ ራ ዉ ን ያ የ ው ቹ ሩ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ግ ን አ ዘ ነ ለ ት ። "እ ቤ ዝ ወ ከ በ መ ስ ቀ ል የ ወ በ ሞ ት የ - በ መ ስ ቀ ሌ ና በ ሞ ቴ እ ድ ን ጎ ለ ኹ" ብ ሎ ም ቃ ል ኪ ዳ ን ገ ባ ለ ት /ኪ ዳ ነ አ ዳ ም ፫ ፡ ፫ - ፮ ፣ ዘ ፍ . ፫ ፡ ፲ ፮ / ። ። መ ጽ ሐ ፈ ቀ ሌ ሜ ን ቦ ስ እ ን ደ ሚ ነ ግ ረ ን ም ከ ፭ ቀ ን ተ ኵ ል በ ኋ ላ እ ን ደ ሚ ያ ድ ነ ው ተ ስ ፋ ሰ ጠ ው ፤ ከ ፭ ሺ ሕ ፭ መ ቶ ዓ መ ታ ት በ ኋ ላ ሲ ል ነ ው ። "ነ ገ ረ መ ስ ቀ ል" የ ም ን ለ ውም ይ ኸ ው ለ አ ዳ ም የ ተ ሰ ጠ ው ተ ስ ፋ ነ ው ።

የ ታ ሪ ክ ድ ር ሳ ና ት እ ን ደ ሚ ያ ስ ረ ዱ ት የ ተ ለ ያ ዩ ሀ ገ ራ ት ወ ን ጀ ለ ኞ ች ን በ መ ስ ቀ ል ይ ቀ ሙ ነ በ ር ። ሰ ው ን በ መ ስ ቀ ል ሰ ቅ ሉ መ ቅ ጣ ት የ ተ ዘ መ ረ ው ም በ ፋ ር ሳ ው ያ ን ዘ ን ድ ነ ው ። ፋ ር ሳ ው ያ ን እ ን ድ ወ ን ጀ ለ ኛ ነ ው ያ ሉ ት ን ሰ ው ለ ለ ም ን በ መ ስ ቀ ል እ ን ደ ሚ ቀ ሙ ት ሲ ገ ል ፁ "ኦ ዝ ሙ ድ" ከ ተ ባ ለ ው "የ ም ድ ር እ ም ሳ ክ" ጋ ር ያ ያ ዙ ታ ል ። እ ን ደ ነ ር ሱ አ ባ ባ ል ወ ን ጀ ለ ኛ ው ሰ ው ቅ ጣ ቱ ን በ ም ድ ር የ ተ ቀ በ ለ እ ን ደ ኾ ነ አ ም ሳ ካ ቹ ው ይ ረ ከ ሳ ል ። በ መ ኾ ኑ ም አ ም ሳ ካ ቹ ው እ ን ዳ ይ ረ ከ ስ ወ ን ጀ ለ ኛ ው ከ መ ሬ ት ከ ፍ ብ ሎ በ መ ስ ቀ ል ይ ሰ ቀ ል ነ በ ር ።

ከ ፋ ር ሳ ው ያ ን በ ተ ጨ ማ ሪ በ ግ ብ ጽ ፣ በ ፊ ን ቄ ፣ በ ግ ሪ ክ ፣ በ ሮ ም ፣ በ አ ሶ ር ፣ በ ካ ር ቴ ጅ ና በ ሕ ን ድ ወ ን ጀ ለ ኛ ነ ው ያ ሉ ት ን ሰ ው በ መ ስ ቀ ል ሰ ቅ ለ ው ይ ቀ ሙ ነ በ ር ። በ ተ ለ ይ ሮ ማ ው ያ ን የ ራ ሳ ቹ ው ዜ ጋ ያ ል ኾ ነ "ወ ን ጀ ለ ኛ ን" ይ ቀ ሙ የ ነ በ ረ ው በ መ ስ ቀ ል ነ በ ር ። የ ራ ሳ ቹ ው ን ዜ ጋ ግ ን ቶ ሉ እ ን ዲ ሞ ት ከ ማ ሰ ብ እ ን ጻ ር እ ን ቀ ው ይ ገ ድ ሉ ት ነ በ ር ። ለ ዚ ህ ም ጥ ሩ ማ ስ ረ ጃ የ ሚ ኾ ኑ ን ቅ ዱ ስ ጴ ጥ ሮ ስ ና ቅ ዱ ስ ጳ ው ሎ ስ ና ቹ ው ።

የመስቀል ዓይነቶች

እ ነ ዚ ህ ከ ሳ ይ የ ጠ ቀ ስ ና ቹ ው ማ ኅ በ ረ ሰ ቦ ች "ወ ን ጀ ለ ኛ ነ ው" የ ሚ ሉ ት ን ሰ ው የ ሚ ቀ ሙ በ ት የ ተ ለ ያ ዩ ዓ ይ ነ ት መ ስ ቀ ሎ ች ነ በ ር ዋ ቹ ው ። የ ታ ወ ቁ ት ን ለ መ ጥ ቀ ስ ያ ህ ል ም ፦

v ያ ል ተ መ ሳ ቀ ለ መ ስ ቀ ል (I)

v የ እ ን ግ ሊ ዘ ኛ ው ኤ ክ ስ ሬ ደ ል ዓ ይ ነ ት መ ስ ቀ ል (X) ። ይ ኸ ው ም በ ተ ለ ም ዶ የ ሐ ዋ ር ያ ው የ ቅ ዱ ስ እ ን ድ ር ያ ስ መ ስ ቀ ል ተ ብ ሎ ይ ታ ወ ቃ ል ።

v የ እ ን ግ ሊ ዘ ኛ ው ቲ ሬ ደ ል ዓ ይ ነ ት መ ስ ቀ ል (T) ። ይ ኸ ው ም በ ተ ለ ም ዶ የ ቅ ዱ ስ እ ን ጦ ን ለ መ ስ ቀ ል ይ ባ ላ ል ።

v የ ግ እ ዝ ተ ሬ ደ ል ዓ ይ ነ ት መ ስ ቀ ል (†) ። ይ ኸ ው ም የ ጌ ታ ች ን መ ስ ቀ ል የ ሚ ባ ለ ው ነ ው ።

የመስቀል አተካከል

እነዚህ ከሳይ የጠቀስናቸው ማሳበረ ሰቦች ወንጀለኛ ነው ያሉትን ሰው ለመስቀል መስቀሉን በሦስት መንገድ ይተከሉት እንደነበር የታሪክ ድርሳናት ይናገራሉ ፡፡ እነርሱም ፦

፩ኛ) መዝመር ያመስቀል ይተከላል ፡፡ ቀጥሎም የተፈረደበት ሰው በመሰላል ያወጡትና በሚስማር ከግንዱ ጋር ይመቱታል ፡፡

፪ኛ) ኩስትገንድ በእንጻር ይተከሳሉ ፡፡ በግንዶቹም ሠረገላ ይጋደማል ፡፡ በሠረገላው ላይም ባለ ሽምቀቆ ገመድ ይቂጠራል ፡፡ በመጨረሻም ወንጀለኛው በዚያ ገመድ ታንቆ ይሞታል ፡፡

፫ኛ) መዝመሪያ መስቀሉ መሬት ላይ ይጋደማል ፡፡ በመቀጠል ወንጀለኛውተጋድሞ በመስቀሉ ላይ ይቸነከራል ፡፡ በመጨረሻም መስቀሉ ከወንጀለኛው ጋር ይቆማል ፡፡ ጌታችንና መድኀኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰዓለም ኩሉ ቤዛ በመኾን የተሰቀለው በዚሁ መንገድ ነበር ፡፡

መስቀል በብሉይ ኪዳን

ከአዳም ዝምርም እስከ ፱ ዓ.ም. ያለውን ዜና አይሁድ የጻፈውዮሴፍ ወልደ ኮርዮን እንደሚነግረን በአይሁድ ማሳበረ ሰብ ዘንድም የተለመደ ነበር ፤ መስቀል /ዮሴፍ ወ.ኮ. ፲፮ ፡፲/ ፡፡ አይሁዳውያን ርጉም ፤ ውጉዝ ነው ያሉትን ሰው በመስቀል ይቀጡ ነበር ፡፡ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንመለከት አይሁድ እንድ ጥፋተኛ ነው ያሉትን ሰው በተለያየ መንገድ ይቀጡት እንደነበር እንረዳለን ፡፡ ለምሳሌ በሰይፍ /ዘጸ.፳፩ ፡፲ ፱/ ፣ በእሳት /ዘሌ.፳ ፡፲ ፱/ ፣ በውገረተ አብን /ዘሌ.፳ ፡፳፮/ ፣ በማነቅ /ዘሳ.፳፭ ፡፱/ መጥቀስ ይቻላል ፡፡ ከዚህ በኋላ ይህ ርጉም ፤ ውጉዝ ነው በማለት÷ ከሳይ በጠቀስነው መንገድ የገደሉትን ሰው ለመቀጣጫ ረሳዉን በግንድ ይሰቅሉት ነበር /ዘዳ.፳፩ ፡፳፪-፳፫/ ፡፡

ወንጀለኛውን በመስቀል መቅጣት የፈለጉእንደኾነ ግን ከመስቀላቸው በፊት ይገርፉታል ፡፡ መስቀያውን ተሸከሞ እየተንገላታ ከከተማውጪ ወዳለ መስቀያ ቦታ ይወሰዳል ፡፡ ሕማሙንም ይረሣ ዘንድ የኢየሩሳሌም ሴቶች ሥቃዩን ለማደንዘዝ መጠጥ ያጠጡታል ፡፡ ከዚያም በመስቀሉ ላይ እጆቹንና እግሮቹን ይቸነከራል ወይም በገመድ ይታሠራል ፡፡ ከራሱ በላይም ወንጀሉ ይጻፋል ፡፡ የተሰቀለው ሰው የሚሞተው ደሙን በማፍሰስ ሳይኾን በልቡ ድካም በመኾኑ ብዙ ጊዜ ነፍሱ ከሥጋው የምትለየው በኩስተኛው ወይም በሦስተኛው ቀን ነው ፡፡ ቶሎ መግደል የፈለጉ እንደኾነ ግን እግሮቹን ይሰብሩታል ፡፡

ከብር ምስጋና ለስም አጠራሩ ይኩን እና ምንም በደል ያልተገኘበት ጌታችንና መድኀኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ለመግደል የተጠቀሙበት መንገድ መስቀል ነበር ፡፡ በመኾኑም አስቀድመው ገርፈዉታል ፤ መስቀሉን አሸክመው አንገላተዉታል ፤ በሰፍነግ ሆምጣጣ ነገር አጠጥተዉታል ፡፡ እጆቹንና እግሮቹን ቸንክረዉታል ፡፡ ጉኑን በጦር ወግተዉታል ፡፡ "ወንጀለኛ ነው" ሲሉም "ኢየሱስ ናዝራዊ ንጉሠ አይሁድ" የሚል ጽሑፍ ከራሱ በላይ ጽፈው ለጥፈዉበታል ፡፡ ነገር ግን ትንቢቱ ይፈጸም ዘንድ አንድም በፈቃዱ ቶሎ ለመሞት እግሩን አልሰበሩትም ፡፡



በዘመነ ብሉይ ስለ ነገረ መስቀል ብዙ ትንቢት ተነግሯል ፤ ብዙ ሳብረ አምሳልም ተመስጥሯል ፡፡ ከትንቢቶቹ ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያህል ፦

∅ “ከቀስት ፊት ያመልጡ ዘንድ ÷ ለሚፈሩህ ምልክትን ሰጠሃቸው” /መዝ.፷፱ ፡፭/። ይኸውም ምእመናን በክርስቶስ አምነው ከማየ ሥራዌ ከማየ ድምሳሴ ፣ ከጎጢአት ፣ ከአምልኮ ጣዖት አምልጠው (ድነው) አጋንንትን ፣ መናፍቃንን ፣ ፍትወታት እኩያትን በትእምርተ መስቀል ድል እንደሚያደርጉ ሲናገር ነው ፡፡

∅ “ከኃጢሣን ተቈርጦ በጉልጉታ የሚተከሰው የወይን ሐረግ መድኀኒቴ ነው” /የመኃ.፪ ፡፭ እንድምታውን ይመልከቱ/ ፡፡

ስለ ነገረ መስቀል በሳበረ አምሳል ከተመሰጠሩ ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያህልም ፦

v አዳም ሰጊዜው ከእርሷ እንዳይበላ የተከለከላት ዕፀ ሕይወት /ዘፍ.፫ ፡፳፪/ ፣

v ኖኅ ከነቤተ ሰቡ ከማየ ድምሳሴ የዳነባት የመርከብ ዕንጨት /ዘፍ.፮ ፡፲፬-፳፪/ ፣

v በይሥሐቅ ፈንታ የሚሠዋውን በግ ታስሮ የተገኘባት ዕፀ ሳቤቅ /ዘፍ.፳፪ ፡፲፫-፲፬/ ፣

v ሰዋስወ ያዕቆብ /ዘፍ.፴ ፡፴፯/ ፣

v የይሁዳ በትረ መንግሥት /ዘፍ.፵፱ ፡፲/ ፣

v በትረ ፋሲካ /ዘጸ.፲፪ ፡፲፭/ ፣

v ባሕረ ኤርትራን የከፈሰኙ በትረ ሙሴ /ዘጸ.፲፬ ፡፲፮/ ፣

v የማራ ውኃ የጣፈጠበት ዕንጨት /ዘጸ.፲፭ ፡፳፪-፳፭/ ፣

v የሙሴ እቂቂም /ዘጸ.፲፯ ፡፲፭-፲፯/ ፣

v የእሥራኤላውያንን መስቀሰኛ የጉዞ ሰልፍ /ዘኅ.፪ ፡፫-፳፯/ ፣

vሙሴ በበረሃ የሰቀለው የእርዌ ብርት /ዘኅ.፳፩ ፡፰-፱/ ፣

v የኤልዛዕ ዕንጨት /፪ኛ ነገ.፮ ፡፭-፯/ ፣

v የሰሎሞን ዕፀ ሕይወት /ምሳ.፫ ፡፲፰/ ፣

v የሕዝቅኤል ትእምርተ ድኅነት /ሕዝ.፱ ፡፬-፮/ ፣

v ወዮ ዘተርፈ ፡፡

መስቀል በሐዲስ ኪዳን

ከብር ምስጋና ለስም አጠራሩ ይኹንና ከጌታችን ከመድኀኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሞት በኋላ ግን ቅዱስ ሥጋው የተቈረሰበት ከቡር ደሙም የፈሰሰበት ለስኾነ ÷ መስቀል ትእምርተ መርገም መኾኑ ቀርቶ የከብርና የበረከት መገለጫ ኾነ ፤ ትእምርተ ጎፍረት መኾኑ ቀርቶ የነጻነት ምልክት ኾነ ፤ የድኅነትና የሕይወት አርማ ኾነ ፡፡ ለዚህም ነው በዘወትር ጸሎታችን “ዓለምን ኹሉ ለማዳን ሲል ኢየሱስ ክርስቶስ ለተሰቀለበት መስቀል እንሰግዳለን ፡፡ መስቀል ኃይላችን ነው ፡፡ መስቀል ቤዛችን ነው ፡፡ መስቀል የነፍሳችን መድኀኒት ነው ፡፡ አይሁድ ይክዱታል ፤ እኛ ግን እናምነዋለን ፡፡ ያመንን በት እኛም በመስቀሉ እንድናለን ፤ ድነናልም” እያልን የምናከብረው ፡፡ በዕፀ ምክንያት ሞት ወደ ዓለም ገባ ፤ በዕፀ መስቀል ምክንያትም ሕይወት ወደ ዓለም ገባ ፡፡ በዕፀ ምክንያት የሞት ቀንበር

በሳያኙን ሳይ ተጫነ ፤ በዕፀ መስቀል ምክን ያትም ይኸው ቀን በር ተሰበረ ።
ዲያብሎስ በዕፅ ምክን ያት አዳምን ከነልጆቹ ድል አደረጋቸው ፤ ጌታኙን ም
ዲያብሎስን በዕፀ መስቀል ራስ ራሱን ቀጠቀጠው ።ዲያብሎስ እኛን ሲቀጣበት
በነበረው ዕፅ÷ ዛሬ ግን እኛ ድል የምናደርገው ኮነናል ።ስለዚህ መስቀል
ኃይላኙን ነው ፤ መስቀል ቤዛኙን ነው ።ከጥንት የነበሩ አባቶኙም ይህን የመሰለ
ነገር በድር ሳናቶቻቸው ጽፈውልናል ።ስምሳሌ ያህልም ፡
· “በተግባራኙን ኹሉ ፣ በምንገባበትና በምንወጣበት ጊዜ ፣ ልብሳኙንን
ከመልበሳኙን በፊት ፣ ከመታጠባኙን በፊት ፣ በቀንና በማታ ወደ ምግብ
በምንቀርብበት ጊዜ ፣ መብራት በምናበራበት ጊዜ ፣ መጽሐፍ ቅዱስን ስማን በብ
በምንዝምርበትና በምንፈጽምበት ጊዜ ፣ በዕለታዊ ሕይወታኙን መደበኛ
ሥራኙንን በምንዝምርበት ጊዜ በትእምርተ መስቀል ግን ባራኙንን
እናማትባለን ፡” /ከ፮፻፷-፮፻፷፭ ዓ.ም. የነበረው ጠርጡስ ስ/ ።
· “ይህን መስቀል በልቡናኹ ቀረጹት ፤ የነፍሳኙን መዳኛ የኾነውይህንን
መስቀል በእንገታኹ አሰሩት ።ዓለምን ኹሉ የፈወሰ እና ያጣፈጠ ፤ ስሕተትን
ኹሉ ያስወገደ ፤ እውነትን የመሰሰ ፤ ምድርን ገነት ያደረገ ፤ ሰዎኙን መሳእከት
ያደረገ ይህ መስቀል ነው ።በዚሁ መስቀል ምክን ያት ዲያብሎስ አስፈሪነቱ
ቀርቷል ፤ ሞት ወደ እንቅልፍ ተቀይሯል ፤ በእኛ ሳይ ነግሦ የነበረው የሞት
ፍርድ ተወገዶ ከአገራኙን በታኙ ተጥሏል ፡” /ከ፲፻፵-፲፮፻፲፮ ዓ.ም. የነበረው
ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ/ ።
ስለማይነገር ስጦታው እግዚአብሔር ይመስገን !!!

የመስቀል በዓል ጥንተ ነገር

የመስቀል በዓል በየዓመቱ መስከረም ፲፮ በታላቅ ሥነ ሥርዓት ይከበራል ።
ይኸው በዓል የቤተ ክርስቲያኒቱ ብቻ ሳይኾኑ ብሔራዊ በዓልም ኾኖ ይከበራል ።
የመስቀል በዓል የሚከበርበት ምክንያት ምን እንደኾነ የታሪክ ድርሳናትን
ስንመረምር እንደሚከተሰው ነው ።አይሁድ ከጌታኙን ስቅለት በኋላ በዕፀ
መስቀሉ ይደረግ የነበረውን የተለያየ ተአምራት ሲያዩ ዓይናቸው ቀላ ፤ ቅንአት
ያዛቸው ።ሰዎኙ በተአምራቱ ተስበው ወደ አሚን እንዳይመጡም እንድ ተንኩል
አሰቡ ።በመኾኑም በኢየሩሳሌም አቅራቢያ ቀበሩት ።በቦታዉም በአዋጅ
የከተማው ኹሉ ጥራጊና ቆሻሻ እንዲደፋበት በማድረግ ተራራ እስኪያክል ድረስ
ከመሩበት ።በቀደመው በደሳቸውን ስሐ መግባት ሲገባቸው በበደል ሳይ በደል
ይጨምሩ ነበር ።ኾኖም የሰው ሐሳብ ጊዜአዊ ነውና ጊዜው ሲደርስ መስቀሉ
የሚወጣበት ቀን ደረሰ ።በመኾኑም ጊዜ ገቢር ስእግዚአብሔር እንዲል ፫፭
ዓመታት አስፈና መፍቀሬ ሃይማኖት ቁስጦንጢኖስ ነገሠ ።እግዚአብሔርም
በቁስጠንጢኖስ ልብ ፍቅረ መስቀልን አሳደረ ።በእናቱ በንግሥት ዕሌኒ
አማካኝነትም በ፫፻፳፭ ዓ.ም. ገደማተገኘ ።
ንግሥት ዕሌኒ መስቀሉን ለማግኘት አባ መቃርስና አረጋዊው ኪራኮስ እንዲሁም
ቅዱስ ሚካኤል ባመላካችነት መሠረት ጸሎትና ምህላ አድርሳ ዕጣን የተጨመረበት
ደመራን ያስደመረኙው መስከረም ፲፮ ነበር ።የዕጣኑጢስ ወደሳይ ወጥቶ ተመልሶ
መስቀሉ የተቀበረበትን ቦታ ስላመሰከታትም ቁፋር የዝመረኙው መስከረም ፲፮
ነበር ።በመጨረሻም መጋቢት ፲ መስቀሉ ተገኘ ።ዛሬ ደመራን ደምረን መስከረም
፲፮ን የምናከብረው ቅድስት ዕሌኒ በኢየሩሳሌም ያሳነጸቻቸውን አብያተ
ክርስቲያናት የተባረኩበት ቀን ስለኾ ነው ።መስከረም ፲፮ ደግሞ መስቀሉ ገብቶ
ቅዳሴ ቤቱን ያከበረኙበት ዕለት ነው ።

ምንም እንኳን መስቀሉ የተገኘው መጋቢት ፴ሠር ቢኾንም ወርኃቱ ወርኃ ፃም ስለኾነና በ፴ቢይ ፃም ደግሞ ተድላና ደስታ ማድረግ በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን የተከለከለ ስለኾነ የመስቀሉ በዓል በአበውውሳኔ ቁፋርው በተዝመረበትና ቅዳሴ ቤቱ በተከበረበት መስከረም ፲፮ እንዲኾን ተደርጓል ::



የመስቀሉ መገኘት ስዓለም ሕዝብኩሉ ደስታ ቢኾንም በሴሳው ዓለም ደብዛው ጠፍቶ በሃገራችን ግን ሃይማኖታዊና ባህላዊ ሥርዓቱን እንደጠበቀ አሁንም ይገኛል ::ይህም ብቻ አይደለም ፤ በአጼ ዳዊት ዘመነ መንግሥት ወደ ኢትዮጵያ የመጣው ግማደ መስቀል እስከ አሁን አለ ፤ የመስቀል ቅርጽ ባሳት በግሽን ደብረ ከርቤ ቅድስት ማርያም ገዳም ::



መስቀል በኢትዮጵያ

v መስቀልና ኢትዮጵያ የማይነጣጠሉ ወዳጆች ናቸው ::
v ሀገሪቱ ምዕራፈ መስቀል ልጆቿም የመስቀል ፍሬዎች ናቸው ::በመኾኑም መስቀል በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እጅግ ታላቅ ክብር አለው ::
v ከእመቤታችን ቀጥሎ በቤተ ክርስቲያን ስሙ የሚነሣው ቅዱስ መስቀሉ ነው ::የመዝመሪያው የሥላሴ ስም ነው ::
v ቤተ ክርስቲያን ያለመስቀል አይተከልም ::
v ቅዱስ ዳዊት "ወደ ማደሪያዎቹ እንገባለን ፤ እግርቹ በሚቆሙበት ስፍራ እንሰግዳለን" ስቅዱስ መስቀል የጸጋ ስግደት ይቀርብለታል /መዝ.፻፴፩ : ፯/ ::
v ካህናቶቿኩሉ መስቀል ይይዛሉ ፤ በቅዱስ መስቀሉ ይባረካሉ ፤ ይባርካሉም ::
v የቤተ ክርስቲያኒቱ ልጆች በሙሉ መስቀል ይሳለማሉ ፤ በትእምርተ መስቀል ያማትባሉ ፤ በመስቀል ይባረካሉ ::
v ሰው ያልበላውን አያገሳም ::በመኾኑም ምእመናን በመስቀሉ ላይ በተከፈለው ዋጋ ተገዝተዋልና በእንገታቸው ያስሩታል ::በግን ባራቸው ፣ በደረታቸው ፣ በከንዳቸው ይነቀሱታል ::በአልባሳታቸው ይሠሉታል ፤ ይሸለሙታል ::
v እንደዛሬው አያድርገውና ነገሥታቱ በገንዘባቸው ፣ በበትረ መንግሥታቸው ፣ በፈረስ ልጓማቸው ትእምርተ መስቀል ነበረ ::ጌጥ አይደለም ፤ ሃይማኖታዊ አርማ እንጂ ::የአጼ ይሥሓቅ የደብዳቤያቸው ርእስ መስቀል ነበር ::በሳዩ ሳይም ኢየሱስ የሚል ጽሑፍ ነበረበት ::
v የቤተ ክርስቲያኒቱ ንዋያተ ቅዱሳት አብዛኛዎቹ ባለመስቀል ናቸው ::
v መጋቢት ፲ና መስከረም ፲፮ ቀን የሚጠመቁ ልጆቿ (ቤተ ክርስቲያን) ገብረ መስቀል ፣ ወልደ መስቀል ፣ ብርሃነ መስቀል ፣ ጎይስ መስቀል ፣ ዐምደ መስቀል ፣ ወስተ መስቀል ፣ መስቀል ክብራ ፣ መስቀል ጎይላ ፣ መስቀል ሞገሳ ፣ ወቦ ዘተርፈ እያሉኙ ስመ ክርስትና ትሰጣቸዋለኙ ::
v ወሩ በገባ በ፲ የመስቀል በዓል ይታሰባል ::
v ከመስከረም ፲፮ እስከ መስከረም ፳፩ ዘመነ መስቀል ተብሉ ስለ ነገረ መስቀል

ይነገራል ፤ መዝሙረ መስቀልም ይዘመራል ።።
አንዳንድ ሰዎች ቤተ ክርስቲያኒቱ ስዕንጨት አምልኮትን የምታቀርብ
የሚመስላቸው አሉ ፤ ድርም ነበሩ ።።“ስዕንጨት ትሰግዳላችሁን? በዓል ስ
ታደርጋላችሁን? ስሚሉን ኹሉ እኛም “እዎ! ዕፀ መስቀሱ የክርስቶስ ደም
አልቀደሰውምን? ስለዚህ እኛ ስመስቀል የጸጋ ስግደት እንሰግድለታለን” ብለን
ከቅዱስ ያሬድ ጋር እንመልስላቸዋለን /ድጓ ዘመስቀል/ ።።
በአጠቃላይ መስቀል በትንቢት የተነገረ ፣ በሳብረ አምሳል የተመሰጠረ ፣
በክርስቶስ ደም የከበረ ፣ ቤዛነትን ና ድኅነትን ስለተፈጸመበት
እናከብረዋለን ።።“መስቀል ኃይላችን ፣ መጠጊያችን ፣ ሞገሳችን ነው” እያልን
እንዘምረለታለን ።።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር !!!